

[Wilhelm.]

partiers boligforlig, vil en sådan kapitalisering af støttefordelen her være uundgåelig.

Vedrørende det almennyttige byggeri: hr. Kaj Hansen var inde på, om dette overhovedet havde nogen effekt for det almennyttige byggeri. Det har det jo kun i yderst begrænset omfang, hvis det overhovedet har, for den dels vedkommende, som skal finansieres på markedet, altså som lån. Jeg vil derfor spørge boligministeren: er han med dette forslag indstillet på, at disse billige statslån f. eks. kunne træde i stedet for en del af den umiddelbare finansiering, som er foreslået for det almennyttige byggeri? Jeg tænker helt specielt på den kommuneandel af finansieringen på de 5 pct., som alle og enhver ved i dag vil være en bremsekloks for at få de 8.000 almennyttige boliger bygget, idet kommunerne ikke har en levende chance for at leve op til det finansieringskrav — budgetterne var godkendt og vedtaget, allerede inden de kendte denne betingelse. Er der altså mulighed for og vilje til at lade disse billige statslån træde i stedet for den 5 pct. kommunefinansiering, som i øjeblikket ser ud til at være den alvorligste bremse på det almennyttige boligbyggeris kvota på 8.000?

Må jeg til sidst sige om dette forslag, at det har undergået en mærkelig skæbne. Det blev fremsat af socialdemokratiet i opposition den 24. januar, og da lød de billige statslån på en udstrækning til 40.000 boliger i 1975. Det havde vi jo en lille disput om ved debatten om den nye regerings redegørelse for sin politik, og da var det reduceret til 25.000 boliger. Nu kommer så forslaget, hvor der simpelt hen ikke er noget tal, og jeg må sige, at hvis ikke det bliver konkretiseret, må vi andre overveje at genfremsætte socialdemokratiets forslag fra den 24. januar.

Men der er én ting, der er nok så uopklaret, og det er: når man forleden i boligudvalget på det møde, hvor man skulle tilrettelægge arbejdet med alle de boligforslag, der ligger på bordet nu, benyttede flertallet til at gennemtrumfe, at udvalget skal skyde alt andet til side i første omgang for at koncentrere sig om de 4 love, som er forliget mellem de 6 partier, hvordan ligger det så egentlig med dette forslag? Jeg finder det

uanstændigt at kræve, at nogen tager stilling til de 6 partiers boligforlig — altså de 4 love — uden at man samtidig har en nogenlunde sikker fornemmelse af, hvordan det går med det på bordet liggende forslag om ophævelse af boligmomsen fra DKPs side, hvordan det går med det radikale forslag om lån til forbedringer og støtte til beskæftigelsen, hvordan det går med regeringens forslag om billige statslån til dele af nybyggeriet igangsat i 1975; at tage stilling til de 4 forslag og tvinge dem igennem i udvalgets arbejde, før vi har nogen som helst chance for at vide, hvordan det forholder sig med disse andre forslag, som skulle bøde på, at det nu har vist sig, at forliget ikke er i stand til at skabe en årlig boligproduktion på 40.000 lejligheder eller boliger.

Dér vil jeg godt spørge ministeren helt konkret: ligger det sådan, at socialdemokratiet lader sig forpligte af, at man også skal have de samme 6 partier enige om dette forslag, eller er socialdemokratiet principielt indstillet på, at et eventuelt andet flertal, efter at de 4 forligslove er hastet igennem i boligudvalget, er acceptabelt til at gennemføre dette forslag?

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg kan da her ved afslutningen af første runde takke for en pæn behandling; jeg kan ikke takke for, at man har vist enighed over for dette forslag. Men jeg vil også godt fremhæve det, jeg sagde ved førstebehandlingen af boliglovgivningen i sidste uge, hvor dette forslag jo indgik i debatten, at det, der var regeringens hensigt med dette forslag, var at skabe mulighed for at opnå en produktion af de 40.000 boliger, og jeg tilføjede: kan man ikke opnå enighed om det ved dette forslag, er vi fra regeringens side parat til at drøfte andre muligheder for at opnå den boligproduktion, som forligsparterne er enige om.

Jeg vil også godt sige tak for de tilsagn, der fra de 5 partiers side er blevet givet udtryk for her om at opnå den målsætning, vi er gået ind for. Jeg må konstatere, at der ikke vil være noget flertal i dette folketing for dette forslag, som det ser ud her ved førstebehandlingen, og derfor nytter det jo ikke meget, når hr. Kaj Hansen og hr. Henning Philipsen og hr. Wilhelm spørger mig, om